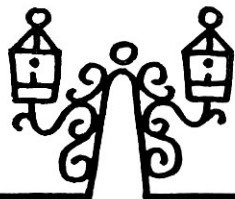

Panu In memoriam — Keskuskenttä

Näinkö tosiaan on, onko auttamattomasti muistokirjoituksen aika?

Viedäätkö meiltä Keskuskenttä talvisine luistinratoineen ja kesäisine yleisurheiluihin kuin pesäpallokenttineenkin? Pahalta näyttää, vaikka taatusti jo aikuistenkin kaupunkilaisten enemmistö vastustaa koko Meritullisuunnitelmaa, saati sitten, jos laskettaisiin lastenkin äänet. Meritulli on varsinainen byrokratian riemuvoitto, kuinka paljon mahtanee ilahduttaa kaikkia demokraattisesti valittuja päättäjiämme!

Muistaakseni tänä talvena ohjelmassa ovat jäähyväisluiselut kilpailut. Sellaisen lukemisesta kai tämä aihe pälkähikin mieleeni. O' jerum jerum...

Murrosikäisenä olin mahdollottoman innostunut pikaluistelusta, vaikka osasinkin itse luistella vain sen verran, että juuri ja juuri roirosilla. Seurasin Suomen huippujen kilpailuja ja tulostehtailua kilpailu kilpailulta ja iloitsin, kun oululainen **Tolstonov**, sittemmin **Talsta**, pystyi uhkailemaan jos ei nyt **Thunbergia** niin kuitenkin **Skutmabbia** tai **Blomqvistia**.

Melkein ylpeydellä muistelen "tuttavuuttani" Clas Thunbergin kanssa eli yksipuolista

vuoropuheluamme. "Klasu" kilpaili Oulussa ja minä kuulin yleisöön. En ymmärrä, miten siinä niin kävi, että minä olin tiellä eli radalla, köysien välissä, kun maailmanmestari poistui Hiltusen pukukoppiin tai päinvastoin. Lievä yhteentörmäys, jonka johdosta Thunberg kiraisi murteellisella suomen kielellä, että "perkele". Ei muuta. Minulle se oli vähän sama kuin "anteeksi".

Ainakin rippisikäni saakka Luistinradalle, joksi urheilukenttä talven tullen muutettiin, pääsi iltaisin vain rahalla. Halvimaksi rahoitus tuli ostamalla koko talvikaudeksi pieni metallinen kestolippu. Ei kai se kovin kallis ollut, mutta silti se ei joka joulukuusi ollut pukinkontissa, jolloin piti säästää olemattomista taskurahoistaan.

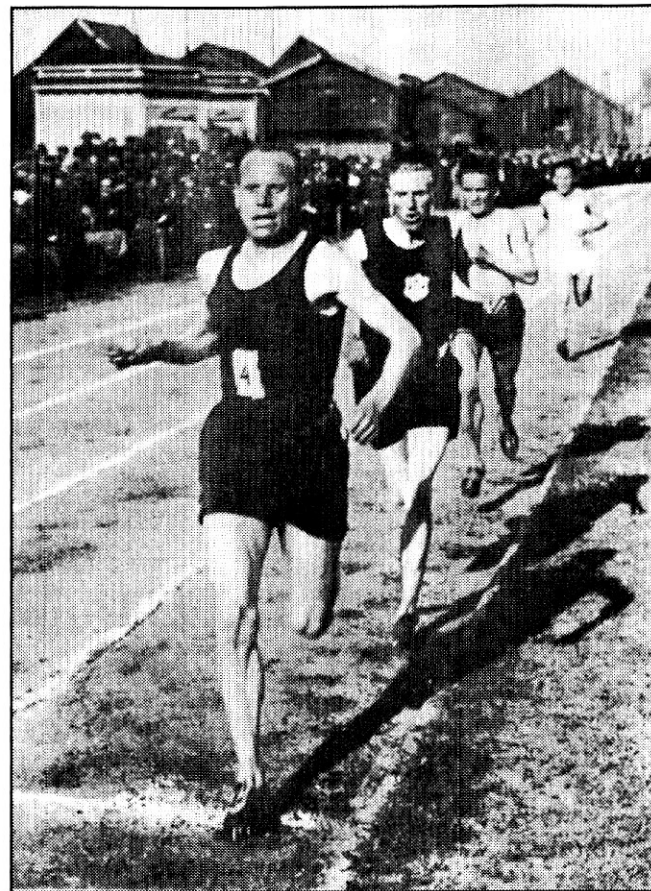
Ja meillä oli parina talvena niin "mahlottoman" hauska yhdessä, kun oltiin roirosilla tai muuten vain väkisillä ja sai joskus jopa kiinni ihan omin käsin Hänet, jonka rinnalle Kirkkokadulla ei kunnolla uskaltanut... Olenhan minä näistä joskus pakissutkin. Ja kun sitten oli soittoilta ja PJP:n torvisoittojen puhaltaja täysillä ja vielä raketitkin lentelivät, niin johan oli lysti!

Urheilukentästä — nimitys

Keskuskenttä tuli joskus sotien jälkeen — on muistoja kai yhtä kaukaa, mutta en saa "kiinni" muuta kuin **Paavo Nurmen** vierailun 1933, jolloin tietysti olin yksi 6000 maksaneesta katsojasta. Puhuttiin, että sinne oli tullut sellaisiakin mummoja, jotka eivät ennen tienneet urheilukentän paikkaakaan, mutta kylläkin Narikan. "... että siellä Narikan takana, johan toki!"

Matti Hannus tietää, että Nurmi oli jo 1924 kerännyt Oulussakin kokonaista 2000 ihmistä ihmettelemään, mutta minä olin Varjakassa ja muistan hyvin, että leikin Nurmea paperinen siniristi rinnassa, lähinnä kai kyllä hänen olympiavoittojensa innoittamana.

Kenttä tuli tutuksi koulun mukana, kun **Markkasen Jussi** juoksutti ja kai hypityttikin siellä. Itse hän seisoj maaliviivalla, kun me kyristelimme satasten lähtökuopissa, ja huusi sieltä, että paikoillaan, valmiina — ja sitten huitaisi nenäliinan alas. Tulihan tarkkoja tuloksia! Tipalan **Wichmanska**kin oli niin edistyskellinen, että juoksutti tyttöjä samalla tavalla toisessa kädessään mene tiedä ehkä sekuntikellokin. Kun siskoni sai ajan tasan 12, kuuluu opettaja sanoneen, että "aika hyvä aika".

Keskuskentän juhlialta 3. syyskuuta 1933: yli 6 000 katsojan edessä 36-vuotias Paavo Nurmi voittaa 5 000 metriä ajalla 14.46,6. Alkumatkalla Jussi Kumpula, Martti Mattilainen ja nuori Oiva Lämsä vielä yrittivät seurata.

Kuva: Oiva Lämsän arkisto

Liekö kukaan suomalainen tyttö sitä ennen koskaan juossutkaan "niin lujaa"!

Muistoja, muistoja! Poikasi-
na meidän ikioma täysin omatoiminen Kisa-Toverit kilpailutti meitä tällä kentällä kaikissa mahdollisissa urheilulajeissa, niin että tutuksi tuli. Tulihan lopulta sekin aika, että minäkin "katkaisin maalinauhan" oikeissa kilpailuissa. Sen lyseolaistaiston jäätävänkylmänä toukokuun iltana muistanen loppuun saakka,

(Kuva on peräisin kirjasta *Martti Hannus: Sisupusseja ja sankareita. Pohjoispohjalaisen yleisurheilun historia. Oy Liiton Kirjapaino 1986.*)

ehkäpä senkin takia, että myös isäni oli, tietämättäni, tullut katsomaan. Kyllä hän urheilumies oli, mutta taisi vastata siitä lähtien ymmärtää tämän ahertamiseni.

Asiaan: Keskuskentän likvidoinen ei Oulun mainetta nosta.